

סיפור השבוע

ומתחרט, עליו נאמר: ומודה ועוזב ירוחם. אך מכיוון שאמרת בראשונה שלא גנבת, ולא עוד אלא שקצפת על בעל דינך, בשמעך שהוא חושד בדבר שאין בך, אני תופס את דבריך הראשונים, ומה שאתה אומר עכשיו, ומשים עצמך רשע, אין זה אלא כדי להכשיר את היין, שיהא מותר ליהודים וממונך לא ירד לטמיון. כאשר ראה הסוחר שנפל בפת, נפל לרגלי הרב הגאון "הנודע ביהודה" בבכי גדול, וביקש רחמים על נפשו, שיראה הרב כיצד יוציאו מעניין סבוך זה, כי בעצם הוא חטא, כי הלך בעצת היצר וגנב את ממון חברו.

אז חרץ הרב "הנודע ביהודה" את משפטו ואמר: "אין לך תשובה אחרת אלא זאת, עליך להודיע בבית הכנסת בפני קהל עם ועדה, שאתה לקחת את הכסף במו ידיך, לשלם לסוחר האבוד את הקרן, מלבד הקנס שיוטל עליך, וחטאתך תכופר".

הסכים הסוחר לעשות כדבר הזה, קבל עליו את הדין, והודה ברבים ששלח את ידו בכסף רעהו. ואחרי שהחזיר לסוחר האבוד את הקרן, ואת הקנס אשר הוטל עליו, הכשיר בית הדין את היין. כאשר שמעו בני פראג את המשפט אשר שפט ה "נודע ביהודה" ידעו כי צדק ואמת מכון כסאו, וחכמת אלוקים בקרבו.

סוחר היין הסתלק אחרי כן מן המסחר, פרש מענייני העולם הזה, והיה לבעל תשובה גמור. וכל ימיו עסק בתורה ובעבודה, הרבה לעשות צדקה בגלוי ובסתר, התאבק בעפר רגליהם של חכמים, שתה מימיהם ובדרכיהם הלך, וכל דבריהם היו כאורים ותומים. הוא זכה לאריכות ימים והניח אחריו בנים ובני בנים נושאים ונותנים באמונה ועוסקים בתורה ומצוות.

יהי רצון שלא ישלוט היצר הרע באף אחד מאיתנו ונזכה לקיים מצוות מתוך אהבה וחדווה, שלום ורעות

ברכות

מזל טוב למאור עמיר הי"ו וכל בני משפחתו לרגל הגיעו למצוות יהי רצון שיוצרו המאורות יאיר את דרכך, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשי ידך לטובה ותזכה לעבוד את ה' בשמחה ונחת מאהבת תורה ויראת שמים ותמצא חן ושכל טוב בעיני אלוקים ואדם.

מזל טוב לינון אזרד ומירב מדעי הי"ו ולכל בני משפחותיהם משפחת אזרד ומדעי לרגל ארוסיהם. יהי רצון שיזכו לחופתם בקרוב ויזכו להקים בית כשר ונאמן בישראל המושתת על יסודות איתנים של אהבת תורה ויראת שמים לתפארת עם ישראל

תשובות זזכה

התשובות הנכונות לפרשת ויצא הם:

1-ב' 2-ג' 3-ג' 4-ג' 5-ד' 6-ב' 7-ד' 8-א' 9-א' 10-ד' 11-א' 12-א'

הזוכה בהגרלת הפתרונות פרשת ויצא היא: ישראל אהרוני הי"ו

תקציר משבוע שעבר: בעיר "פראג" חי סוחר בן תורה, שמצבו הכלכלי הורע, ונאלץ לצאת לעיר "הגר", לפרנסת משפחתו. בתחילה, עוד שלח מכתבים לבני ביתו, אולם הקשר הופסק עקב טרדותיו. בני משפחתו ובית הדין בקהילה לא הצליחו למוצאו.

סוחר יין יהודי, שיצא מ "פראג", כדי לקנות שם יין לחג הפסח. פגש את הסוחר האבוד בעיר "פריסבורג". שמח סוחר היין מאד, דיבר איתו בחיבה. דבריו שיצאו מן הלב נכנסו לליבו של הסוחר האבוד, שהודיע לסוחר היין כי רצונו לחזור עימו לעיר פראג. בלילה לפני נסיעתם ארז הסוחר האבוד את כל חפציו, את כספו כמאה זהובים, צרר במטפחת, קשר לו חוט דק ותלה על צווארו מתחת לכותנתו כדי להסתירו.

בבוקר יצאו מהעיר ונסעו לדרכם בעגלות הכבדות, כשנכנסו לתוך יער גדול, החל לדאוג לאוצרו, היות שבדרך היו גייסות של שודדים. חלום שחלם בו שודדים מנסים לגזול ממנו את כספו, לפנות ערב נצנץ רעיון במוחו, כיצד לשמור את כספו, אשר מצא חן בעיניו והחליט לבצעו.

בלילה, כשכולם ישנים, נכנס לחצר ובחר חבית אחת, עשה בה סימן כדי שיזכור ויכיר אותה. הוא שלשל את צרור כספו לתוך החבית, ופקק אותה. כשסיים בא לבית פנימה, קרא קריאת שמע ושכב לישון.

בכל הנסיעה עד שהגיעו ל "פראג" עיניו היו בחבית המסומנת, ובכל בלילה בדק אותה, ומצא שהכל כשורה. כשהגיעו ל "פראג" שבועיים לפני חג פסח, העגלונים נסעו ישר למרתף הגדול של סוחר היין, לפני שהתחילו לפרק את המשא, ניגש הסוחר האבוד לחבית המסומנת לטיפול כספו, והנה הכסף איננו. בעניים דומעות פנה ל "נודע ביהודה"

שבאותם ימים ישב על כסא הרבנות בעיר פראג. וסיפר לו את כל מה שקרה לו בדרך. מיד הזמין הרב את סוחר היין, וסיפר לו את מה ששמע מהסוחר האבוד, ואמר: "חלילה לי מחשוד באדם כשר כמון, שישלח יד בכסף אחיו האביון, אך כרב העיר עלי לברר זאת כהלכה..."

הרב אמר לסוחר היין, כי לפי דברי הסוחר האבוד, בשעה שהטמין את כספו בחבית, כל בעלי העגלות ישנו, ורק הוא היה ער, ומהלך בחצר. עוד לפני שסיים הרב לדבר התחיל סוחר היין לחרף ולגדף את הסוחר האבוד, ראה הרב את כעסו, וזכר בדברי חז"ל: "בשלשה דברים אדם ניכר, בכוסו בכיסו ובכעסו". חקר אותו הרב פעם נוספת, אבל הסוחר

טען בתוקף שהסוחר האבוד מעליל עליו, מעולם לא ראה את הכסף.

אמר לו הרב כי רואה הוא מדבריו שלא לקח את הכסף, אך הוא מאמין גם לדברי הסוחר האבוד, כי הניח את הכסף בחבית היין, ומכיוון שכל שאר הנלווים ובעלי העגלות הם נוכרים, לא נותר לומר אלא שהם משמשו בחביות ואם כן ליין יש דין - יין נסך ואסור למכרו ליהודים...

סוף דבר: הדברים יצאו מפי הרב ופני הסוחר חפו, היין עלה לו בכסף רב, ואם לא ימכור את זה ליהודים, שרק בשבילם נקנה יין זה ולכבוד הפסח, הפסדו יגדל משכרו.

רגעים מספר עמד כאילם שנלכד באמרי פיו, ולא ידע מה לעשות, לבסוף בא עם הרב חדר בתוך חדרו הודה, כי הוא ולא אחר נטל את צרור הכסף.

כששמע הרב את דבריו אמר: "כעת אינך נאמן, אילו היית מודה מיד, הייתי אומר לרגלי כל אדם חטאת רובץ, ומי שנכשל בחטא

נר ה' נשמת אדם, גיליון זה מוקדש לעילוי נשמת:

מורי ורבי יעקב (מימון) בן ר' משה וסולטנה חורי ע"ה יחיאל (יחיא) בן יוסף ונעמה ארז ז"ל צבי אלימלך בן ירחמיאל הכהן ז"ל מנשה בן רחמה בן פורת ז"ל אליהו בן גמרא הכהן ז"ל זכריה בן מנצור שלום ז"ל אליהו בן מרים לוי ז"ל

זריפה בת כמונה רובין ז"ל שושנה גוהרי בת שמעון הכהן ז"ל רחל בת מסעודה אלבז ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.א

יהי רצון שישלח הקב"ה רפואה שלימה לכל חולי עמו ישראל ובכללם ל:

נפתלי בן איילת הי"ו אברהם בן פלילה פיניש הי"ו יעקב בן ריבה (רעיה) הי"ו אברהם בן מסעודה אמיר הי"ו בן ציון יונה בן אביגיל חנה הי"ו טובה גיטל בת מלכה הי"ו זיגנה בת בואנו ניאזוב הי"ו נירית בת מזל אהרוני הי"ו שרה מזל טוב בת לאה סימן טוב הי"ו

מאוצרות התורה לילדים

ילדים יקרים, ביקש יעקב לשבת בשלווה, והנה קפץ עליו רוגזו של יוסף. היה יוסף אהוב מאוד על אביו, כי בן זקונים הוא לו. והיה דיוקנו של יוסף דומה לזה של אביו. למד יוסף תורה מפי סבו יצחק ומפי אביו, וספג ממנו את כל מה שלמד יעקב בבית מדרשו של שם ועבר, ואהבת אביו אליו הולכת וגדלה.

אביו עשה לו כתונת פסים, ויוסף היה - "רועה את אחיו" - כלומר היה שומע הלכות מפי אביו והולך ומלמד אותן לאחיו, כרועה המנהל את צאנו. בעוד אחיו רואים עצמם כאדוני הארץ, היה יוסף כאביו, מרגיש כמו גר בארץ. לא גבה לבו של יוסף על אחיו, והוא נהג כבוד בכלם, כולל גם בבני השפחות.

כאשר הביא לפני אביו את דבריו עליהם, עשה זאת זכות ולחבבם עליו, אבל אחיו ראו בו מוציא דיבה. ולכן כאשר עשה לו אביו כתונת פסים, ונתן לו שלטון על אחיו, רבתה וגדלה שנאתם אליו, מפני שהם לא הבחינו שאהבת יעקב ליוסף אינה גורעת מאהבתו אליהם.

היות ולא היו השבטים נוהגים אחד בפה ואחד בלב, לא רצו להעמיד פנים כלפי חוץ כאילו הם אוהביו, ועל כן, לא השיבו לו שלום כאשר פנה אליהם בדברים.

גילה ה' סודו אל עבדו יוסף בחלום, והנה רואה הוא את עצמו ואחיו

שאלות לילדי כיתות א' עד ג' (לפחות חלק מהשאלות עפ"י "אוצרות התורה לילדים" שלמעלה)

- בתורה כתוב ש"יוסף היה רועה את אחיו" למה הכוונה "רועה את אחיו"?
  - מנהיגם, כמו שרועה מנהיג של הצאן. ב. מלמדם הלכות שלמד מאביו. ג. עוקב אחריהם ומספר לאביו את מעשיהם. ד. תשובות א' וב' נכונות.
  - כיצד הגיבו אחי יוסף, כשסיפר להם את חלומותיו?
    - ראו בזה רמז מה' וכיבדו אותו יותר. ב. צחקו ממנו. ג. הציעו לו ללכת לרב לעשות הטבת חלום. ד. הגבירו את השנאה כלפיו.
    - מי מהאחים הציע להרוג את יוסף ולהשליכו לבור?
      - ראובן. ב. גד ונפתלי, דן ואשר בני השפחות, שיוסף הציק להם מאוד. ג. שמעון ולוי. ד. יהודה.
      - יוסף פתר את חלומו של שר המשקים, וביקש ממנו שיזכיר אותו בבית פרעה, האם הוא קיים את הבטחתו?
        - כן, אך פרעה לא התייחס. ב. לא היה יכול לקיים הבטחתו, כי תלו אותו. ג. לא, הוא מיד שכח אותו. ד. הוא זכר, וחיכה להזדמנות מתאימה.

שאלות עפ"י רש"י לכיתות ד' וה'

- דמה של איזו בעל חיים דומה לדם האדם?
  - הדם של השור. ב. הדם של שעיר עיזים. ג. הדם של כל החיות הרעות. ד. תשובות ב' וג' נכונות.
  - "...ויבך אותו אביו..." (פרק לז') מי בכה על מי?
    - יעקב על יוסף. ב. יצחק על יעקב. ג. יצחק ויעקב על יוסף. ד. הקב"ה על צערו של יוסף.
    - "וירא אדוניו כי ה' אתו" כיצד ראה אדוניו כי ה' אתו?
      - היה לו ספר תהלים תמיד בכיס. ב. שם שמים שגור בפיו. ג. שמר בכיס את הפסוק "שיויתי ה' לנגדי תמיד" ד. תשובות ב' וג'.
      - כשתמר ילדה כתוב "וַיְהִי בַּעַת לְדָתָהּ וְהָיָה תְאוּמִים בְּבִטְנָהּ" (פרק לח') "תאומים" - כתיב מלא, וברבקה כתוב "תומים" - כתיב חסר, מדוע?
        - תמר השלימה תשעה חודשי הריון. ב. שלא כמו רבקה, תמר ילדה שני צדיקים. ג. שלא כמו רבקה, תמר ילדה תאומים זהים. ד. א' וב' נכונות.

שאלות עפ"י רש"י לכיתות ו' עד ח'

- "ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחו" (פרק מ') מדוע הכפילות "לא זכר" וישכחו"?
  - כך דך הכתיבה בתורה. ב. לא זכר בו ביום וישכחו לאחר מכן. ג. לא זכר - את יוסף, וישכחו - את שר האופים. ד. ב' וג' נכונות.
  - "...ונראה מה יהיו חלומותיו..." (פרק לז'), "מי אמר ונראה מה יהיו חלומותיו?
    - רוח הקודש. ב. שמעון ולוי. ג. כל אחי יוסף. ד. ראובן, כדי להסתיר את כוונותיו להציל אותו.

שאלות לכיתות ה' עד ח' - ממפרשים אחרים על התורה

- "ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחו" (פרק מ' כג') לפי פירוש האבן עזרא למה הכפילות, "לא זכר" וישכחו"?
  - לא זכר בפה, ושכח בלב. ב. לא זכר בו ביום וישכחו לאחר מכן. ג. לא זכר - את יוסף, וישכחו - את שר האופים. ד. א' וב' נכונות.
  - "...ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף..." (פרק לח' יד') לפי פירוש הרשב"ם למה הכוונה "ותתעלף"?
    - איבדה את הכרתה מרוב בהלה. ב. כיסתה את פניה. ג. עשתה עצמה כאילו נפלה על הרצפה. ד. אף תשובה לא נכונה.

לימוד פורה ומהנה**כללי השתתפות**

- להניח בתיבה בבית הכנסת הספרדי המרכזי, בבית משפחת בוחניק. או לדוא"ל - nimsin@zahav.net.il בתוך שבועיים.
- בין הפותרים נכון יוגרל ספר או שובר קניה בסך 20 ₪ למימוש בכלבו כוכבי, או במתנת חן. המתמידים חומש מלא יזכו בפרס ללא הגרלה.